

Οι δολοφονίες ένεν ούτε μεμονωμένο περιστατικό, ούτε απλά οι πράξεις ενός ψυχοπαθούς serial killer.

Πίσω που τον δολοφόνο εν το κράτος. Που παρανομοποιεί τες μετανάστριες εργάτριες, οδηγώντας τες στη μαύρη εργασία ή στην απέλωση. Που την ίδια ώρα που πουλά χρυσά διαβατήρια στους ξένους εκατομμυριούχους, εν παραχωρεί καθεστώς μόνιμης παραμονής στες μετανάστριες που εργάζονται τζαι ζουν στην Κύπρο. Που αναγκάζει έτσι κάθε μετανάστρια να ζει υπό καθεστώς μόνιμου κίνδυνου παρανομοποίησης. Που δημιουργεί σώματα που περισσεύουν, που βρίσκουν το δρόμο για τη μαύρη εργασία, τα κέντρα κράτησης, την απέλωση.

Πίσω που τον δολοφόνο εν ολόκληρη η μεταναστευτική πολιτική της κυπριακής δημοκρατίας. Οι συνοριακοί έλεγχοι, η ελεγχόμενη εργασία κατά τη διαδικασία αίτησης ασύλου, οι ρατσιστικές συλλήψεις, τα κέντρα κράτησης, η «παράνομη» εργασία που εξασφαλίζει στα ντόπια αφεντικά εργατικό δυναμικό σε συνθήκες δουλείας. Αλλά τζαι η «νόμιμη» εργασία υπό καθεστώς εξαίρεσης, με χαμηλότερους μισθούς τζαι άθλιες συνθήκες εργασίας, πάντα υπό το φόβο της παρανομοποίησης.

Πίσω που τον δολοφόνο εν η κυπριακή αστυνομία. Που όταν το νηπιαγωγείο έψαχνε την εξαχρονη Sierra Graze Seucallius, εδήλωνε πως έφυγε για το εξωτερικό. Που όταν ο εργοδότης της μητέρας της Maricar Valdez Arquiola εκατέγγελλε επανειλημμένα την εξαφάνισή της, εν έκαμε τίποτε για να την ψάξει. Που όταν άλλα άτομα εψάχναν τη Λίβια Φλορεντίνα τζαι την κόρη της, η απάντηση που επιάνναν ήταν: «Έν τις ξέρετε παν στα κατεχόμενα, φεύκουν και παν στα κατεχόμενα». Όπως για το σύνολο της κρατικής πολιτικής, έτσι τζαι για την αστυνομία, η ζωή των μεταναστριών εν έσοι αξία. Το γεγονός πως έπαιζεν πελλά για 32 γυναίκες που αγνοούνται που το 1990 εν μας ξαφνιάζει.

Πίσω που τον δολοφόνο εν η εθνική φρουρά. Η εθνική φρουρά, η οποία αναγκάζει κάθε 18χρονο να καταταχτεί υπό την απειλή ποινικής δίωξης τζαι κοινωνικής στιγματοποίησης. Τζαι μέ εννα μάθει πως γίνεται κάποιος «άντρας», εννα μάθει να προσκυνά τη γαλανόλευκη, να μισεί οτιδήποτε διαφορετικό, εννα μάθει να σκοτώνει. Τούτα ούλλη υπό τις διαταγές μόνιμων (εν δύναμει) φονιάδων, ένοπλων τζαι υπεύθυνων για την προστασία της πατρίδας τζαι τη διαπαιδαγώγησή τους. Η εθνική φρουρά που όπως κάθε στρατός διδάσκει την πατριарχία, τον εθνικισμό, το σεξισμό, το ρατσισμό, τους λόγους τζαι τα μέσα του να σκοτώνει.

Πίσω που τον δολοφόνο εν τα μέσα μαζικής «ενημέρωσης». Που προάγουν συστηματικά τη ρητορική μίσους τζαι τη ξενοφοβία. Που φιλοξενούν ρατσιστικά σκίτσα στα πρωτοσέλιδά τους τζαι μιλούν για «εκ γενετής υποτελείς φυλές» στες εφημερίδες τους. Που σε κάθε γυναικοκτονία ή περιστατικό βίας οικειοποιούνται ψευδοεπιστημονικά τζαι επιλεκτικά τον λόγο της ψυχολογίας τζαι της ψυχιατρικής για να αποδώσουν την ευθύνη σε μεμονωμένα άτομα, ενώ σε κάθε άλλο εγκληματικό τους δελτίο προβάλλουν πρώτο πλάνο την εθνικότητα του δράστη όταν ένεν Κυπραίος.

Πίσω που τον δολοφόνο εν τα κυπριακά μεγάλα τζαι μικρά αφεντικά που αντιλαμβάνονται τις μετανάστριες σαν φτηνό τζαι ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Που συμπεριφέρονται στες μετανάστριες εργάτριες σαν να 'ταν οι δούλές τους. Που κλειδώνουν τες οικιακές εργάτριες στα γκαράζ, που φκάλλουν περιουσίες διακινώντας θύματα trafficking, που παρενοχλούν σεξουαλικά ή βιάζουν, θεωρώντας πως τα σώματα τους ανήκουν τους.

Πίσω που τον δολοφόνο εν ένα μεγάλο κομμάτι της κυπριακής κοινωνίας. Που θεωρεί τους κυπραίους ανώτερους που τους μετανάστες, τους άντρες ανώτερους που τες γυναίκες, τες μετανάστριες γυναίκες κτήματα του κάθε κυπραίου τζαι κυπριάς.

Πίσω που τες δολοφονημένες μετανάστριες γυναίκες υπάρχουν οι άθλιες συνθήκες εργασίας, οι μη καταβαλλόμενοι μισθοί, η παρακράτηση των ταξιδιωτικών εγγράφων με σκοπό την απειλή της απέλωσης, η απαγόρευση επικοινωνίας με την οικογένεια, η σεξουαλική βία, η περιουσία που πρέπει να διούν στους αντζέντες για εξεύρεση εργασίας. Πίσω τους υπάρχει η περιθωριοποίηση, ο κοινωνικός αποκλεισμός, οι ρατσιστικές συμπεριφορές που τες κρατικές αρχές, η φυσική βία, οι συλλήψεις, η αορατότητα.

Πίσω που τες δολοφονημένες μετανάστριες γυναίκες υπάρχουν οι ιστορίες άλλων δολοφονημένων μεταναστριών γυναικών, που εν εσυγκλονίσαν τη «φιλόξενη κυπριακή κοινωνία». Υπάρχει η νεαρή Oxana Rantseva που ήρτε στην Κύπρο το 2001 με την περίφημη τότε βίτσα της «καλλιτέχνιδας» τζαι 12 μέρες μετά εβρέθηκε νεκρή κάτω που το μπαλκόνι της αφού επροσπάθησε να δροπετεύσει που το κερμαρέ στο οποίο έγινε θύμα trafficking. Υπάρχει η νεαρή οικιακή εργάτρια που τον Αύγουστο του 2015 εβρέθηκε νεκρή κάτω που το μπαλκόνι της οικογένειας που της απαγόρευε να εγκαταλείψει το διαμέρισμα, που την ανάγκαζαν σε άθλιες συνθήκες ζωής τζαι εργασίας τζαι αφού είσχε εγκαταλείψει τον προηγούμενο εργοδότη της, ο οποίος την είσχε παρενοχλήσει σεξουαλικά. Πίσω που τες δολοφονημένες μετανάστριες εργάτριες υπάρχουν οι ξευλοκοπημένοι μετανάστες που δουλεύκουν 14ωρα στες φάρμες μας, οι μετανάστες που δουλεύκουν ανασφάλιστοι στες οικοδομές μας ζώντας χωρίς ηλεκτρισμό τζαι τουαλέτες, οι μετανάστριες που κακοποιούνται που τους σωματέμπορους της διπλανής μας πόρτας.

Η 38χρονη Mary Rose Tiburcio, η 6χρονη κόρη της Sierra Graze Seucallius, η 28χρονη Arian Palanas Lozano, η 29χρονη Maricar Valdez Arquiola, η 36χρονη Livia Florentina Bunea, η 8χρονη κόρη της Elena Natalia Bunea, η έβδομη μετανάστρια γυναίκα που ακόμα να ταυτοποιηθεί, εν εδολοφονηθήκαν απλά που ένεν ψυχοπαθή serial killer. Εδολοφονηθήκαν που την πατριарχία, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την απόλυτη εργατική υποτίμηση τζαι εκμετάλλευση.

**Να μεν συνηθίσουμε το θάνατο.
Να σταθούμε δίπλα στες μετανάστριες τζαι τους μετανάστες.
Να ξεπεράσουμε τους διαχωρισμούς με κοινούς αγώνες.**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ.

antifa flukosa / antifanicosia.espivblogs.net / antifanicosia@espiv.net